Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 174. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, SEPTEMBER 12, 1996. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 12-го ВЕРЕСНЯ 1996 р. Ч. 174. РІК CIII.

Б. КЛІНТОН ЗВЕРНУВСЯ ДО Л. КУЧМИ

Київ (Р. Р.). —У четвер, 5-го вересня, на адресу Президента України Леоніда Кучми надійшов лист від Президента ЗСА Билла Клінтона, у якому порушено низку важливих питань двостороннього співробітництва та міжнародного життя.

Б. Клінтон пише, що ЗСА і далі ініціюватимуть підтримку реформ в Україні. Водночас Президент ЗСА підкреслив історичну важливість прийняття нової Конституції України, яка, за його висловом заклала демократичні підвалини української держави і відіграє важливу ролю у спрямуванні потенціялу України для добробуту народу. За словами Б. Клінтона, реформи в Україні вже дали добрі наслідки, приборкавши інфляцію, стабілізувавши фінансову систему і зрушивши процес приватизації.

У листі також сказано, що ЗСА активно попрацювали з Міжнародним валютним фондом МВФР, Світовим банком і „Великою сімкою" для забезпечення Україні 1.9 блн. дол. допомоги на 1996 рік. Крім того, ЗСА також надали Україні грент на 330 млн. дол. та кредит на суму 675 млн. дол. на 1996 рік.

„Успішний перехід до наступного етапу реформ відкриє для України додаткові можливості", — вважає Б. Клінтон. Економічні показники України протягом наступних місяців, на його думку, матимуть докорінний вплив на ставлення МВФ і міжнародного співтовариства до програм підтримки України. Це стосується центрально-европейської вільної зони і налагодження тісних зв'язків із країнами Заходу в питаннях економіки і безпеки.

Б. Клінтон високо оцінив реформаторську політику Президента Кучми та висловив підтримку його сміливим кроком.

В Конґресі ЗСА відзначать роковини самостійности України

Вашінґтон (УНІС). — З часу проголошення деклярації незалежности України у серпні 1991 року та на вшанування деклярації незалежности УНР 22-го січня 1918 року, Український Конгресовий Комітет Америки, Інк (УККА) та Українсько-Американська Координаційна Рада (УАКРада) підтримують у Вашінгтоні традицію проведення величавого форуму солідарности членів Конгресу ЗСА з українським народом. І 1996 рік не є винятком.

У середу, 18-го вересня ц. р. відбудеться прийняття з нагоди 5-ої річниці Незалежности України. Спонзорами цієї урочистости є сенатор Карл Левін з Мишигену, УАКРада та УККА. Одна з найпрестижніших заль Капітолю, Сенатський кокус, прийматиме о 12-ій год. по полудні гостей на двогодинну святочну церемонію. Понад 30 сенаторів та конгресменів підтримують цю подію, ставши її спонзорами.

Конгресове прийняття складатиметься з доповідей членів Конгресу та українського Уряду, обіду, музичної програми та виставки творів художнього та образотворчого мистецтва, що буде розміщена у Сенатському кокусі. На прийняття запрошені керівники українських організацій та ієрархи українських католицьких, православних і баптистсько-євангельських церков.

Оплата конгресового прийняття становить 35 дол. разом з обідом. Проситься повідомляти про участь у прийнятті і надсилати чеки на УККА на адресу: Ukrainian National Information Service, 214 Massachusetts Ave., NE, Suite #225, Washungton, D. C. 20002.

За подальшими інформаціями слід звертатися до Михайла Савківа, мол., директора UNIS на число (202) 547-0018, або Ігоря Гавдяка, голови Вашінгтонського відділу УАКРади на число (301) 680-8414.

Б. Єльцин передав владу

Москва. — Кореспонденти закордонних засобів масової інформації підтвердили повідомлення Сергея Ястрзембського, речника російського президента Боріса Єльцина про те, що готуючись до операції серця президент Росії у вівторок, 10-го серпня, офіційно передав владу прем'єр-міністрові Вікторові Черномирдінові. Одначе у своєму зарядженні Б. Єльцин дальше залишив ґудзик ядерного арсеналу.

Крім того Б. Єльцин своїм зарядженням про те, що в час його неспроможности міністри оборони, закордонних справ, розвідки та внутрішніх справ звітуватимуть прямо прем'єр-міністрові В. Черномирдіну російський президент дещо пригальмував амбіції свого дорадника у справах державної безпеки Алєксандра Лебедя.

Коли минулого тижня Б. Єльцин заявив, що піддасться операції серця, то Кремль почав інтенсивно працювати над утвердженням ланцюгового правила команди, щоб утихомирити занадто наявні амбіції кількох високопоставлених державних мужів. Згідно з конституцією Росії, у випадку смерти чи неспроможности президента, прем'єр-міністер стає керівником держави до виборів, які мусять відбутися впродовж трьох місяців.

Хоч справа заступництва Б. Єльцина на тепер є полагоджена, то це не перешкоджає різним спекулюванням про те, кого у майбутньому він підтримає у президентських виборах, бо більшість уважає, що він вже не кандидуватиме. Зі зменшеною діяльністю Б. Єльцина на політичній арені починають чимраз більше проявляти свою діяльність три особистості — А. Лебедь, посадник Москви Юрій Лужков, та консервативний прем'єр-міністер В. Черномирдін.

Багдад хоче розбити антиіракську коаліцію

Париж. — Віце-прем'єр-міністер і міністер закордонних справ Іраку Тарік Азіз закликав Францію більше не брати участи в контролі зон на півночі і півдні Іраку, які заборонені для летів іракських літаків.

В інтерв'ю для французької телевізійної компанії ТФ-1 Т. Азіз також сказав, що теперішня криза між Багдадом і Вашінгтоном може бути подолана тільки тоді, коли З'єднані Стейти Америки „перестануть втручатися у внутрішні справи Іраку". Т. Азіз похвалив за „коректне наставлення" Францію, яка відмежувалася від дій ЗСА під час згаданої кризи. На думку іракського міністра, „Париж базує свій підхід на міжнародному праві і законній інтерпретації міжнародних резолюцій".

В той самий час Багдад „дуже невдоволений" рішенням Франції не відмовлятися від дальшої участи в контролі заборонених зон.

На запитання журналістів, чи справді іракці мають намір збивати ракетами літаки країн антиіракської коаліції над забороненою зоною, Т. Азіз відповів: „Якщо ми будемо технічно спроможні їх збивати, то будемо збивати".

Стало також відомо, що Ірак остеріг Туреччину, що він зробить все, аби унеможливити створення нею „буферної зони" в іракському Курдистані. Анкара пояснює необхідність такої зони тим, що на півночі Іраку знаходять притулок повстанці з турецької Курдської робітничої партії. Наміри Туреччини викликали гостро негативну реакцію з боку арабських країн і Теґрану.

Представники іракського парляменту вважають, що ідея „буферної зони" могла виникнути в головах турецьких політиків з ініціятиви ЗСА. Багдад підкреслює, що здійснення цієї ідеї потягне „тяжкі наслідки для Туреччини".

Конґрес ЗСА схвалив резолюцію на підтримку України

Київ (Р. Р.). — Тут 9-го вересня у пресовому центрі Міністерства Закордонних Справ України повідомили, що Палата Репрезентантів ЗСА без додаткового обговорення схвалила резолюцію на підтримку України, ініційовану головою Комісії закордонних справ Бенджаміном Гілменом. Як повідомили в міністерстві, за цю резолюцію проголосувало 382 конгресмени, проти — один.

У резолюції високо оцінено прогрес України на шляху політичних перетворень, висловлено підтримку незалежності, суверенітетові й територіяльній цілісності України, відзначено демократичність прийнятої Конституції та визначну ролю України у відверненні ядерної загрози в світі.

Конгрес закликав Президента ЗСА і далі підтримувати Україну на шляху реформ і побудови нової системи европейської безпеки.

Відбудеться конкурс щодо герба і гимну України

Київ (Р. Р.). — Верховна Рада України 3-го вересня ухвалила постанову, згідно з якою Кабінет Міністрів України до 1-го грудня 1996 року має провести всеукраїнський конкурс на зображення великого державного герба України та слів до державного гимну.

У новій Конституції України затверджено малий герб-тризуб і музику гимну на слова „Ще не вмерла Україна" Михайла Вербицького. Комітетам Верховної Ради з питань культури і духовности та з питань державного будівництва, діяльности Рад та місцевого самоврядування доручено спільно з Урядом взяти участь в організації і проведенні такого конкурсу.

Російські програми передаватимуться в записі

Ялта (Р. Р.). — Тут відбулася пресова конференція, на якій виступив голова Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення Віктор Петренко. Він зазначив, що згідно із законодавством України, Громадське російське телебачення (ГРТ) не може отримати ліцензію Національної ради України на передачу своїх програм. Проте найпопулярніші програми ГРТ передаватиме незалежна телевізійна радіокорпорація на третьому каналі українського телебачення.

В. Петренко висловив розуміння того, що перспектива скорочення програм ГРТ може викликати негативну реакцію в певних колах кримського населення і в східній частині України. Тому ГРТ у записі буде поступово вводитися з середини жовтня.

В Україні, за словами Петренка, є мережа для розповсюдження російських програм, а в Росії такої мережі для українських програм немає і ніхто не намагається її створити.

Перший заступник голови міждержавної телерадіокомпанії „Мир" Олександер Бєліков зазначив, що незабором Україна може стати десятим співвласником телерадіокомпанії „Мир". Про це ведуться переговори. Сьогодні в Україні ліцензії Національної ради з телерадіомовлення отримали вже 250 телерадіокомпаній світу, в тому числі 16 кримських.

Україна і Швеція затіснюють зв'язки

Київ (Р. Р.). — У четвер, 5-го вересня, міністер закордонних справ України Геннадій Удовенко відвідав з офіційною візитою Швецію, де його прийняв король Карл XVI Ґустаф.

У Стокгольмі міністер провів переговори щодо поширення сфер співробітництва та активізації двосторонніх відносин між Україною і Швецією у політичній, торговельно-економічній, культур-ній і соціяльній сферах. Під час зустрічей з прем-м'єрміністром Швеції Йоганом Перссоном, міністром закордонних справ Лєною Єльм-Валєн, першим заступником голови парляменту Сндершом Бйорном та іншими офіційними особами Г. Удовенко поінформував, що в Україні розпочалася приватизація 208 великих підприємств, таких, як наприклад, „Азовсталь", і закликав Швецію взяти участь у цих проєктах.

Міністер торгівлі Швеції Бйорн фон Сюдов висловив побажання, щоб Україна якомога швидше ратифікувала угоду про взаємний захист інвестицій.

Г. Удовенко зустрівся також з провідними підприємцями Швеції і вони виявили зацікавлення у співпраці з українськими підприємцями. Передбачається українсько-шведська співпраця у гірничодобувній, аерокосмічній і целюльозно-паперовій промисловостях. Ведуться переговори і про використання шведського досвіду в питаннях енергозбереження, модернізації промисловости телекомунікації тощо.

Перший заступник міністра зовнішньо-економічних зв'язків і торгівлі України Ігор Подолєв, який також разом з Г. Удовенком відвідав Швецію, висловив занепокоєння з приводу недосконалости українських законів, що є причиною стримування шведських інвестицій. І це в той час, коли Швеція із 12 місця перемістилася на 8 у неофіційному списку інвесторів української економіки. Сторони домовилися про пришвидшення ратифікації двосторонніх угод та проведення в жовтні Днів Швеції в Україні.

Підписано спільну заяву міністрів закордонних справ України і Швеції, у якій сторони висловили намір розвивати двостороннє співробітництво, а також партнерство в рамках міжнародних організацій. Міністер Лєна Єльм-Валєн сказала, що Швеція таких заяв не підписує, але для України зроблено виняток і найближчим часом обидві країни здійснять низку двосторонніх відвідин на різних рівнях. Міністер Швеції зазначила, що її країна поділяє погляди України на необхідність обмеження ядерних озброєнь в Центральній і Східній Европі.

Швеція висловила готовість підтримувати Україну у її відносинах із Европейським Союзом і сприяти тому, щоб двері Европейського союзу ширше відкрилися для українських товарів.

СКУ шукає інформацій

Варшава (СКУ). — Тут 12-го серпня ц. р., у приміщеннях міністерства справедливости відбулася зустріч Ярослава Соколика, генерального секретаря Світового Конгресу Українців, з віцепрокурором Уряду Польщі Стефаном Снєжком. Темою розмов була підготова до друку книжки „Українські сліди Катині".

В книжці буде подано 3,437 прізвищ жертв большевицького терору, котрі були розстріляні в тюрмах західної України при кінці 1939 та на початку 1940 років.

Як відомо, прізвища тих жертв були поміщені у „Бюлетені СКУ" з датою грудня 1995 року з проханням, щоб як хтось знає когось з тих жертв, то подав про них якнайбільше даних.

Багато вже відгукнулось на цей заклик. Але є ще на списку багато жертв, про яких, крім прізвищ, нічого невідомо. З огляду на важливість справи було узгіднено, щоб зібрати якнайбільше даних про жертви. Для того друк книжки стримується на три місяці.

Проситься всіх зацікавлених в тій справі телефонувати до бюра СКУ на число (416) 762-1108 і факс: (416) 762-8081, або писати на адресу: Ukrainian World Congress, 2118 A Bloor St. W., Toronto, ON, M6S 1M8.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

СПОСТЕРІГАЄТЬСЯ ІНФЛЯЦІЯ

КИЇВ. — Обмін валюти в Україні проходить успішно і без хаосу, проте спостерігається значний рівень інфляції. Голова правління Національного Банку України Віктор Ющенко під час зустрічі з журналістами зазначив, що це зумовлене наслідками хаосу на валютному ринку 20-24-го серпня, що дало поштовх для підвищення цін на товари 26-го серпня. Однак підвищення цін було зупинено ще до 1-го вересня заходами Уряду. Ні соціяльні пропорції, ні позиції валютного ринку порушені не були, сказав Ющенко, тому інфляція в серпні на рівні 5.7 відсотка.

ВИХОДЯТЬ НА СВІТОВИЙ РИНОК

ЗАПОРІЖЖЯ. — Тут відбувся третій етап переговорів керівництва калуського концерну „Оріана" з представниками фірм „Полімері Европа", Італія, „Юніпел", ЗСА, та „Лінде", Німеччина. Йшлося про механізм постачання калуського поліетилену на західний ринок. Обговорено асортимент продукції на перші три місяці 1997 року. Калуський концерн веде переговори і про те, щоб за кредити, отримані від Баварського об'єднаного банку, розрахуватися полімерами. Решту продукції концерн „Оріана" продаватиме самостійно. Недавно збудований полімерний завод у Калуші почне діяти у четвертому кварталі цього року.

ВІДКРИТО КОЛЕҐІЮМ

ЧЕРНІВЦІ. — Тут на базі однієї з найстарших чернівецьких українських гімназій відкрито Колеґіюм Києво-Могилянської Академії. Його директор Леонід Присяжнюк повідомив, що із 15-ох можливих місць обрано саме цю гімназію. Керівництво Києво-Могилянської Академії вирішило пов'язати відкриття колеґіюму з 400-річчям від дня народження її засновника Петра Могили, вихідця з Буковини. Вже цього року колеґіюм прийняв на навчання 270 учнів 8-11-их кляс за програмою Києво-Могилянської Академії. Чернівецька обласна державна адміністрація виділила півтора блн. крб. на зміцнення матеріяльної бази колеґіюму.

ТИМЧАСОВЕ РОЗПОРЯДЖЕННЯ ПРО ПАТЕНТ

КИЇВ. — Голова Київської міської державної адміністрації Олександер Омельченко видав тимчасове розпорядження про вартість патенту на торгівлю в столиці України. Особи, що торгують у приміщеннях або кіосках і продають алкоголь платять 160 екю. Без права на продаж алкоголю та тютюну — 120 екю. Для автокрамниць та інших видів пересувної торговельної мережі з правом продажу тютюнових виробів та алкоголю — 140 екю. Без алкоголю і тютюну — 100. Найменше платять ті, хто торгує в газетних кіосках — 80 екю. Розпорядження діятиме доти, доки депутати Київської Міської Ради не ухвалять відповідного рішення.

НОВА ЛЕТУНСЬКА ЛІНІЯ

ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ. — На початку вересня відкрилася нова авіялінія Відень-Дніпропетровське. Рейси виконуватиме літак австрійської авіяційної компанії Фоккер-70. Передбачається, що з 27-го жовтня літаки за цим маршрутом літатимуть тричі на тиждень — у понеділок, середу і п'ятницю. Покищо австрійська авіякомпанія скеровує щоденні рейси до Києва і п'ять разів на тиждень до Одеси.

ФРАКЦІЯ „ХРИСТИЯНСЬКО-ДЕМОКРАТИЧНИЙ СОЮЗ"

КИЇВ. — Християнсько-Демократична Партія України (ХДПУ) створює у Верховній Раді фракцію під назвою Християнсько-Демократичний Союз (ХДС). За словами голови ХДПУ Віталія Журавського, до новоствореної фракції виявили бажання вступити 27 народних депутатів. Можливо, у жовтні, коли у фракції буде 30 депутатів, ХДС буде представлено українському парляментові. Основними завданнями фракція бачить законодавчу діяльність для соціяльного захисту населення та гарантій для підприємницької діяльности. Як уже інформовано, в парляменті плянуються створення фракції „Об'єднаний центр", який ймовірно очолить Михайло Сирота; увійдуть до нього члени груп „Державність" і „Центр". Формується також фракція Народно-Демократичної Партії. Її ймовірно очолить колишній віцепрем'єр Олександер Ємець. Формує свою фракцію і Ліберальна Партія України.

ВІДНОВЛЮЮТЬ ЗВ'ЯЗКИ

ДОНЕЦЬКЕ. — Тут 10-го вересня відкрилася виставка „Україна-Схід-Захід". Як пояснила директор львівської фірми „ГалЕкспо" Рената Іваницька, у виставці, організованій львівською та донецькою обласними адміністраціями, фірмами „ГалЕкспо" та ЕкспоДонбас", беруть участь близько 60 учасників із різних регіонів України. Мета виставки — поновлення втрачених економічних зв'язків між західними і східними регіонами України.

ВИСТАВКА ІТАЛІЙСЬКОГО МАЛЯРА „СТОРІНКИ ВІЙНИ"

КИЇВ. — Тут в Національному Художньому Музеї відкрито виставку Альберто ді Фелічантоніо „Сторінки війни", присвячену подіям, пережитим автором під час Другої світової війни на території України. На відкритті виставки Людмила Кучма, яка є членом Надзірної ради цього музею, та співголовою благодійного фонду „Український ренесанс", зазначила, що виставка віддзеркалює „духову близькість, що виражається у доброму ставленні один до одного". У відкритті виставки взяв участь амбасадор Італії Вітторіо Сурдо. Він вважає, що виставка засвідчує дружбу між обома країнами. Маляр Фелічантоніо сказав, що на організацію виставки його надихнули відвідини української хатини, у якій він зупинявся під час війни.

В АМЕРИЦІ

ХОЧ ПЕРЕДВИБОРЧІ КАМПАНІЇ кандидатів обидвох партій на президента ЗСА у цьогорічних виборах є у повному розгарі, то все ж таки в останніх двох тижнях завважується деякі зміти покриття цих кампаній засобами масової інформації. Дуже наявним стало те, що засоби масової інформації більше присвячують уваги керівникам і позакулісовій політиці передвиборчих кампаній, ніж самим кандидатам. Це в свою чергу збільшило і зацікавлення виборців особами, які керують передвиборчими кампаніями обидвох кандидатів і на думку аналітиків впливає негативно на цілу передвиборчу стратегію.

У СВІТІ

НАПЕРЕДОДНІ РОЗМОВ прем'єра-міністра Ізраїля Беньяміна Нетанягу з Президентом ЗСА у Вашінгтоні, в Лондоні зустрілися міністри закордонних справ обидвох країн на розмови, які мали б прискорити перемир'я з палестинцями, чого вимагає Уряд ЗСА. Вже від кількох тижнів в тому напрямі працює спеціяльний посол для справ Близького Сходу Деннис Росс з представниками Норвегії, які поставили первісні передумови для замирення поміж палестинцями та Ізраїлем. У тих переговорах допомагав також представник президента Єгипту Госні Мубарака.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-0180, e-mail: unaestat@travel.ios.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Проблема шкіл і фінанси Ню Йорку

Із початком нового шкільного року в ЗСА виявилася поважна криза приміщень для шкільних дітей в самому Ню Йорку, яка тепер викликала не лише критичні статті у місцевій пресі, але також велику дискусію на тему фінансів метрополії світу.

Показується, що ще 20 років тому в Ню Йорку було забагато шкільних приміщень, щоб їх заповнити і тому в часі між 1975 і 1982 роками близько 100 шкільних будинків віддано на інший ужиток, продано або просто знищено.

Сьогодні, в 1996 році, є в Ню Йорку 91,000 шкільних дітей — більше, як школи можуть вигідно примістити, і з початком року мусять дослівно „втискати" їх у вже переповнені кляси, в читальні, кафетерії і роздягальні. Кожного дня бачимо світлини дітей, що сидять у невідповідних приміщеннях, що, розуміється, викликує незадоволення так їхніх батьків, як і учителів.

Про зріст числа дітей у шкільному віці можна було знати з усіх даних про приріст населення і число народин. Отож для адміністраторів шкіл і міста Ню Йорку не міг бути ніякою несподіванкою цей стан, що нагло став темою загального обурення і дискусій.

Розуміється, відповідні політичні сили стараються це збільшення числа дітей у шкільному віці оправдати зростом числа нових імігрантів, проти яких тепер ведуть відповідну акцію для зміни законів.

Однак це не є причиною браку приміщень для дітей, бо коли б сьогодні було до розпорядження хоча б тих 100 шкільних будинків, що їх місто з легким серцем позбулося, то проблема не була б так затяжною.

Але найважливішим є господарка міста та бюджет на школи, який в останньому часі зменшено майже на половину із пропонованих 7.4 блн. дол. Причиною зменшення, розуміється, є фінансова криза, про яку не говориться публічно, але яка існує на усіх відтинках життя, і то не лише на культурному. Незалежно від того, криза шкільництва в Ню Йорку — це справа місцевих чинників які, голосуючи за бюджетом, радше мають тенденцію ставити на першому місці такі видатки для міста, що дають безпосередню користь. Наприклад, направа шляхів чи мостів, якими кожного дня їдуть тисячі чи мільйони авт, видається для кожного, що ними користується, найважливішою проблемою. Однак, коли ми маємо нагоду їздити тими шляхами і з власного досвіду переживати, як ідуть ці направи, що мають нам облегшити щоденну комунікацію, то справді можна мати сумніви, чи стратегія адміністраторів міста є правильною і чи справді наші податки ідуть на правильну ціль, чи може зникають у кишенях різних осіб, які відповідальні за стан шляхів та мостів.

Хто має „щастя" щоденно їхати одним із мостів, які ведуть до Мангеттену, добре знає, як поступає праця направок, що часом нагадує оповідання про совєтську систему, з якої так цілий західній світ сміявся.

Читаємо, що три найважливіші адміністратори Ню Йорку пропонують три різні можливости, як зібрати відповідні фонди на розбудову і направу шкіл, щоб усі учні мали в них відповідні приміщення. Але всі три пропозиції не знаходять підтримки, або виказалися леґально неможливими.

Отже виглядає, що брак приміщень для учнів залишиться постійною проблемою на цей і наступні роки, так як і направа доріг і мостів. Адміністратори міста будуть шукати за засобами поправи далі безуспішно, а хтось із такого стану має фінансовий прибуток.

Тим часом у преповнених школах навчаються також і наші українські діти, яких в Ню Йорку таки багато і про них в першу чергу мусимо думати та журитися в цих обставинах.

...Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи" разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Василь Сокіл

НЕ ЗАБУВАЙМО ПРО МИНУЛЕ

Величне свято українського народу, п'ятиріччя незалежности держави, було не лише днем належного святкування за сподіяне віковічне прагнення народу до рівноправного з усіма народами творчого життя, але й невідкладною потребою повсякденно дбати про майбутнє, про зміцнення і прискорення процесу державобудівництва. А думаючи про краще майбуття, слід не забувати й минувшини, яка нагадає нелегкий, складний шлях до нашого сьогодення.

Чумало у зв'язку з цим мовилося, що історія вчить не робити минулих помилок і пам'ятати про обставини і ті сили, що діяли проти визвольних змагань українського народу. Доречно згадати першу спробу в роки всеросійської революції 1917 року здобути волю й незалежність. Події в Росії та Україні в часи, ще задовго до захоплення большевиками влади, дуже чітко визначили основну проблему, яка й досі ще своєю нерозв'язністю становить загрозу існуванню держави України. Річ полягає у небезпечних російсько-українських відносинах.

Минуле нагадує нам про зловісну політику московської імперії, продовжену большевиками та її наступниками, яка вважала Україну недостойною самостійного існування. Від Валуєвського „нєт, не било і бить нє можєт", через Ленінське „об Украінє и речі бить нє можєт" до Ґорбачовського та й нинішніх російських політиків: „Бєз Россіі Украіна нє можєт существовать" — ось головні гасла Москви.

Перечитуючи матеріяли історії УНР, спогади і статті голови Центральної Ради Михайла Грушевського, раз-у-раз натрапляєш на безперервні намагання Тимчасового уряду Росії не випускати з великодержавницьких рук щойно збуджену Україну. Невинні переговори, які велися Урядом України з Росією у справах нового ладу (липень-серпень 1917 року), нездатні були благополучно для України завершитися. В статтях М. Грушевського, опублікованих у невеликому збірнику „Україна і Росія" (1917 рік) докладно описується хід цих безрезультативних переговорів. Наприкінці червня, наприклад, відбулася нібито згода між Петроградом і Києвом щодо мінімальних побажань ЦР (куца автономія), а вже в липні до Тимчасового уряду прийшли монархічні діячі і 4-го серпня, відкинувши попереднє домовлення, запропонували створеному ними новому Генеральному секретаріятові, як уповноваженому представникові Тимчасового уряду в Україні, інструкцію, в якій, зокрема, такі принизливі для України директиви:

— Територія України складається з п'яти губерній: Київської, Волинської, Подільської, Полтавської та Чернігівської (ще й за вийнятком чотирьох її повітів).

— Генеральний секретаріят замість 14 дотепершніх секретарів складатиметься лише з семи. Крім того, над цими секретарями встановлюється нагляд генерального контролера, призначуваного Тимчасовим урядом. А в числі отих семи секретарів повинні бути чотири не належних до україн-ської національности, (точніше, росіян, бо для жидів та поляків виділе-но місце помічників при секретарі в національних справах).

— Генеральний секретаріят опрацьовує та подає на затвердження Тумчасового уряду пропозиції щодо життя країни та її управління. Ці пропозиції можуть бути подані на обговорення Центральної Ради.

Незважаючи на цілковиту відмову вважати Центральну Раду бодай якоюсь владою в Україні, її примусили погодитися на такі умови. І, як пише голова ЦР М. Грушевський, „після чотириденної дебати більшістю 247 голосів при 36 проти і 70, що утрималися, резолюція була схвалена..." Правда, „констатувалося, що ця інструкція перейнята імперіялістичними думками російської буржуазії... недовір'ям до змагань демократії України..."

Відразу ж Генеральний секретаріят став виконувати вказівки Москви по суті колоніяльних порядків: керівництво сільсько-господарськими справами належатиме військовим органам, заборона мати армію, встановлення твердих цін лише не збіжжя, запровадження кари смерти та суворих репресій.

Згадується нами це як доказ нахабної адміністративно-командної системи російських політиків, а не просто як слабість державницької ідеї в Уряді УНР. Навпаки, проголошенням 4-го Універсалу задемонстровано непохитне прагнення українського народу до незалежности, яке викликало пекельну лють московської мілітарної потуги, перед якою не встояла молода незалежна українська держава.

Пам'ятаймо про цю сувору лекцію. Особливе

(Закінчення на стор. 3)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Чия правда?

Відносно подій довкола Акту 30-го червня 1941 року, довершеного у Львові за почином ОУН(Р) і створення Українського Державного Правління під проводом Ярослава Стецька, нещодавно я наткнувся в нашій пресі на два суперечливі твердження, якщо ходить о позицію фракції ОУН полк. Андрія Мельника до створеного уряду Ярослава Стецька. Тому що поважні політичні чинники є тут заторкнені, уважаю за доцільне навести ці твердження.

У „Свободі" зі 16-го серпня ц. р., у другій частині рецензії під назвою „Нескоримий Львів" на книгу Ольги Вітошинської „Непереможний Лев" Володимир Жила цитує з її книжки, наводжу: „Фракція ОУН полк. Андрія Мельника склала на руки голови Правління заяву лояльности до Тимчасового уряду. У цьому була безперечна заслуга Митрополита Шептицького, який намагався об'єднати всі сили для відбудови держави".

У тернопільському міському часописі „Тернопіль Вечірній" з 29-го червня ц. р., (стор. 2) Павло Сливка, депутат Тернопільської Міської Ради, у його статті п. з. „Державу нам ніхто не подарує, її треба здобувати" пише: „Неґативну позицію щодо створення уряду Ярослава Стецька в українському політичному спектрі зайняли мельниківці. Андрій Мельник відразу написав листа на ім'я Гітлера та Ганса Франка, в якому відмежовується від створення уряду у Львові. Мельниківці газети 'Наступ' (Прага), 'Український Вісник', 'Сурма' (Берлін) заявили, що уряд Ярослава Стецька незаконний".

Чия тут правда? Тепер понад 55 років проминуло від того часу. Думаю, час лишити для історії одну правду, а не дві, а то, не дай Боже, щоб колись наші нащадки не хитали зі сумом головами над їхніми дідами.

Володимир Сушко
Балтимор, Мд.

Прекрасний приклад до наслідування

У „Свободі" з 29-го серпня ц. р. мені приємно було причитати коротку статтю „Новий професійний музика — В. Марків". Особисто я Віктора Марківа не знаю, але життя так склалось, що з його батьком, Богданом Марківим, ми стрінулись в далекій від України Еспанії, в Мадриді.

Богдан приїхав до Мадриду на музичні студії з Німеччини, правдоподібно — в 1952 році. Українська Студентська Громада в Мадриді в тому часі нараховувала 20-25 студентів. Існував студентський хор, але диригента не було, тому що колишній диригент закінчив студії і виїхав на працю до Берсельони. Ми всі були задоволені, що Богдан перебрав цю нелегку функцію і зручно провадив хором.

Невдовзі, на наш Великдень, нас запросили заспівати Службу Божу в еспанській церкві. Дириґент наполягав, що першу частину „Ангел Вопіяще..." має заспівати „тріо" або „квартет". Не легко було знайти солістів-добровольців, але вкінці вони знайшлись. Мені припала баритонова партія. По Службі Божій посипались ґратуляції для дириґента і солістів, а найважливіші для нас — ґратуляції від Росарітас, Карменсітас, Елвірас, Монтсеррат, Амеліяс та від інших сеньорітас. Наш дириґент стояв на боці і з усмішкою, між іншим, промовив до солістів: „Бачите хлопці... (додаючи тут добре знаний студентський прикметник для кращого зрозуміння даного моменту)... я вам говорив не один раз, що ви маєте могутні і молозвучні голоси, так що в майбутньому справа солістів розв'язана".

Від того часу вже минуло кілька десятків років. Але і тепер, коли на Великдень в нашій церкві співають „Ангел Вопіяще", мені мимоволі пригадується наш сольоспів в еспанській церкві і наше дружнє студентське співжиття в тій далекій, привітній країні — Еспанії.

Я із щирого серця ґратулюю колезі Богданові і його дружині Галині за осяги сина, до яких вони, без сумніву, немало причининилсь; а молодому професорові в Ню Гейвен університеті, Вікторові Марківу, бажаю дальших успіхів у його музичній професійній праці. Слід підкреслити, що це прекрасний приклад до наслідування для інших молодих людей.

Д-р Михайло Білик
Філядельфія, Па.

Олександер Серафин

ПЕРЕД НОВОЮ УГОДОЮ В АВТОМОБІЛЬНІЙ ПРОМИСЛОВОСТІ

Трирічні угоди між членами „великої трійки" та робітничою юнією вигасають 14-го вересня. Юнію репрезентує понад 385,000 робітників (Дженерал Моторс — 215,000, Форд — 104,400, Крайслер — 66,126) в ЗСА і 52,800 в Канаді, майже на 30,000 менше, ніж три роки тому.

Згідно з минулою практикою, юнійна рада заздалегідь вирішує, котра з трьох великих фірм стане ціллю, тобто робітники страйкуватимуть проти неї, якщо не буде нової угоди з нею до 14-го вересня. Звичайно, загальні умови угоди з цією фірмою стають зразком для двох інших фірм, як також орієнтиром для угод з меншими фірмами.

„Велика трійка" не мала загального страйку, пов'язаного з вигасанням угоди, від 1984 року, коли юнія проголосила страйк в деяких фабриках Дженерал Моторс. Спостерігачі не передбачають загального страйку цього року. 22-го серпня юнія мала проголосити, котра з трьох головних автомобільних фірм буде першою для підписання угоди, але цього не зробила. Президент американської юнії вважає, що потрібно застосувати новий підхід до справи. Інші думають, що члени юнійної ради не могли погодитися, яка саме фірма має бути першою. Тим часом зайшло рішення, що нею не буде Крайслер в ЗСА.

Кожний з трьох великих автомобільних виробників бажає бути першим у встановленні угоди з юнією, щоб мати гнучкість і можливість маневру, радше ніж наслідувати зразок, встановлений кимсь іншим. Юнія має свої міркування. Наприклад, страйк проти Крайслера мав би найбільше негативний вплив на участь робітників в прибутках. Вона також не бажає конфронтації, що було нормою в минулому. Президент юнії Стівен Йокіч випробовує новий підхід — прямі переговори з керівниками фірми. Він сказав: „Наше членство не вибрало нас, щоб ми страйкували, а для того, щоб ми підписали угоду". Деякі фахівці вважають, що через прямі переговори з головами компаній юнія може домогтися кращих умов. Провідники юнії домовилися проводити переговори з кожною фірмою „великої трійки" одночасно.

Найбільш суперечливим питанням в переговорах є виробництво складових частин — у фабриках „великої трійці" чи поза ними — і хто має про це вирішувати. Виробництво частин дає роботу половині робітників, які належать до автомобільної юнії. Дженерал Моторс, правдоподібно, не підпише жодної угоди, яка б обмежувала її конкуренційність — де вона має закупляти свої частини, бо найбільше частин для неї продукують юнійні робітники. Юнійні робітники заробляють приблизно удвічі більше від неюнійних.

Коли виробники автомобілів віддають за контрактом виготовлення складових частин своїм незалежним постачальникам, щоб знизити вартість виробів, вони переконують їх визнати робітничу юнію, тобто щоб їхні працівники стали членами юнії. Це робиться на бажання юнії. Інша можливість може бути така, що юнія погодиться на перенесення виробництва частин, але до постачальників, робітники яких вже є членами юнії.

Юнійні робітники, які відійшли на пенсію, домагаються від своїх провідників, щоб нові угоди з виробниками взяли до уваги вплив інфляції на пенсії. На їхню думку, індексування підвищило б їхні пенсії. Пенсії підвищуються з кожною угодою, бо в ній є певна одноразова платність до пен-

(Закінчення на стор. 3)

Лариса Сонна

З Києва до Атланти

5-го липня в Києві відбулися урочисті проводи в дорогу української олімпійської національної дружини на XXVI Олімпійські Ігри в Атланті, Джа.

На це свято вийшов чи не весь Київ. Хрещатик та Площа Незалежности були заповнені людьми. І не вірилось, що це ось наша українська олімпійська дружина, не якась там „совєтська" чи „радянська", як було раніше, а таки наша, дружина України, незалежної республіки, яку визнав вже весь світ і яка буде за місяць святкувати свою п'яту річницю незалежности.

Цю подорож для української дружини уможливила українська діяспора, американська фірма „Кока-Кола" та інші установи.

День перед тим на Площі Незалежности несподівано під'їхав до мене на „роллебрейдс" хлопчина років дванадцяти, який роздавав летючки. Вручивши і мені летючку, погнав далі. Він ганяв-їздив по всій площі, й на момент мені здалось, що я в Ню Йорку, бо ж до таких подій ми звикли там, а не тут, у Києві. Приглянувшись летючці, я зрозуміла, що то його праця, бо це одна з реклям про урочистий від'їзд української олімпійської дружини до Атланти. На летючці з одного боку — відомості про час і місце свята, а з другого боку — прекрасний „Гимн Олімпійців України", написаний Юрієм Рибчинським, музика Геннадія Татарченка, у якому спортовці клянуться Україні вславити її в Олімпійських Іграх:

Україно, нас благослови!
Дай дам крила, щоб важкі дороги
Нас вели до перемоги.
Україно, нас благослови!

Ми клянемось славити Тебе,
Щоб на світі знали всі народи
Твою силу, Твою вроду.
Ми клянемось славити Тебе!

У Києві перед від'їздом на Олімпіяду.

І знову мені не вірилось: невже це я в Києві?

Пригадалась мені моя перша подорож в Україну сім років тому, коли, приземлившись на летовищі Бориспіль, я боялась, що в мене знайдуть у валізці книжку „Холодний яр" Юрія Г. Горського та іншу українську літературу, яку я привезла на передрук в Україну, бо ж тоді ще така література була заборонена, а таких туристів, як я, могли б і заарештувати.

А тут от така летючка!

Сидячи на лавці, я почала прислухатись до двох юнаків, приблизно по 17 років, які теж отримали летючку від маленького хлопчини і почали читати її та між собою розмовляти. Видно було, що це хлопці, для яких українська мове не була мовою щоденного вжитку, бо читали її досить слабо, та в їх голосах можна було відчути захоплення майбутньою подією-святом, на яке вони збиралися прийти дуже раненько, щоб захопити найкращі місця.

„Україна — це ми, — сказав один з них другому, — а наші спортовці — це дружина України. Нам треба гідно відпровадити їх в дорогу до Атланти".

І знову мені не вірилось, що це — Київ, де донедавна української мови майже не було чути на вулицях міста, в підземці чи в автобусах. А український патріотизм здававсь тоді нечуваним. Але той патріотизм там був, жеврів й помалу розгоряється в повне полум'я.

Так, Україна живе! Доказом була пізніше не тільки ця розмова між молодими людьми, а й святочні виступи представників Національного Олімпійського Комітету України, представника Президента та багатьох депутатів, які вийшли на трибуну привітати спортовців української олімпійської національної збірної та заохотити їх до успіхів в Атланті.

А від Президента Леоніда Кучми була обіцянка нагород за кожну здобуту медалю. Після того спортовці в синьо-жовтих одностроях дякували людям квітами, які їм були подаровані в дорогу, а люди відповідали їм оплесками та помахуванням синьо-жовтих прапорів, яких безліч можна було бачити на площі. Відтак, коли вже спортовці зійшли з трибуни, відбулася програма в їхню честь, де виступали різні відомі артисти України, а українські пісні лунали над містом до пізнього вечора.

Свято закінчилося фаєрверками, які різнокольорово вибухали над Києвом під оплески задоволених киян та гостей, які масово відвідують літом нашу золотоверху столицю.

Пройшло трохи часу, й з Атланти почали приходити новини про XXVI Олімпійські Ігри. Люди сиділи прикуті до телевізійних екранів. Де не підеш, всюди розмови ті ж самі: „Як там наші в Атланті?" Нарешті Україна має золоту медалю, її здобув Вячеслав Олійник у боротьбі-дужанні, група 198 фунтів. На екрані оголошують перемогу першуна В. Олійника з України, він із втіхи біжить, піднявши руки, хапає український прапор, обвиває ним собі плечі й біжить далі довкола стадіону,

(Закінчення на стор. 3)

У ПОНЕДІЛОК, 9-ГО ВЕРЕСНЯ, прем'єр Ізраїля Беньямін Нетанягу відбув одногодинну розмову у Білому Домі з президентом Биллом Клінтоном. Як і було передбачено політичними аналітиками більшість їхньої розмови зосереджувалась на можливості продовжити чи радше відновити переговори про замирення на Близькому Сході між Ізраїлем і Сирією. Одначе прем'єр-міністер Ізраїля відразу підкреслив, що ніколи не погодиться на вимогу Сирії — відтягнути війська Ізраїля з Ґолянських пагорбів, як передумову до започаткування таких переговорів. Президент Клінтон обіцяв, що ЗСА зроблять все можливе, щоб таким переговорам дати початок.

МИНУЛОЇ СУБОТИ, 7-ГО вересня, пожар цілковито знищив окремі частини великого готелю у Дісніленд біля Парижу. Понад 1,500 гостей були змушені втікати перед вогняною небезпекою, а велика кількість з них тільки в нічній одежі. Анні Жан, речниця Дісніленду, повідомила, що дев'ятьом особам потрібно було лікарської допомоги від зачадження димом, а чотири із них в тому дві вагітні жінки залишено в лікарні для дальшої обсервації. Вогонь на щастя розпочався в 6:45 год. ранку, коли вже багато гостей було пробуджених, але причин цієї пожежі місцева влада ще не з'ясувала.

ВПРОДОВЖ ОСТАННІХ 15 РОКІВ стейтові адміністрації домагалися від Федерального уряду більше прав, щоб вирішувати справи допомоги потребуючим у їхніх стейтах. Коли 22-го серпня, президент Билл Клінтон підписав новий закон у цій справі, який саме дає широкі права стейтовим урядам в адмініструванні федеральними грішми призначенеми для допомоги потребуючим, то стейтові урядники заявили, що мусять мати точнішу інтерпретацію цього закону, який на їхню думку має багато неясних місць. А тому, що новий закон передбачує цілий ряд можливих кар, якщо його не виконуватиметься точно, то стейти не хочуть наражувати себе на будь-які можливі санкції.

Кобзарство — еліта українського народу

Дослідники проблем еліти основними елітарними ознаками вважають: доброзичливість, благородство, гідність, милосердя, сумлінність, етичний інтелектуалізм, здатність творчо мислити, постійний духовний рух, активний пошук, відповідальність.

Аналізуючи історію кобзарства, звичаї, обряди і традиції кобзарів, бандуристів, лірників необхідно признати, що більшости, особливо передовим представникам кобзарства, притаманні усі вищеназвані елітарні ознаки.

Елітарне гасло: „Вимагати від себе більше, ніж інші" — було завжди характерне для кобзарів та лірників, допомагало їм постійно зберігати високий рівень виконавської майстерности та художньої цінности їх репертуару.

Духовний пріоритет кобзарської справи завжди був домінуючим і ставився вище виконавського ремесла. Це добре розуміли не тільки народні співці, але й суспільство, яке завжди високо цінувало і шанувало кобзарство, як свою еліту.

Прототипами кобзарів можемо вважати ще народних співців-гудців княжої доби Бояна, Митусу, Мануйла, які згадуються в старинних літописах. Музикантів з кобзоподібними інструментами зображено на фресках Софійського собору в Києві, а також на інших старовинних картинах.

В XV—XVII століттях кобзарське мистецтво набуло небувалої популярности. На кобзах і бандурах грали у вищих верствах суспільства, грали на них і селяни, і козаки.

Високе кобзарське мистецтво було відоме і за кордоном. До складу придворних музикантів королів та вельмож часто входили бандуристи.

Великою пошаною кобзарство користувалося на Запорізькій Січі. Елітарні функції кобзарства розуміли та успішно їх використовували у своїй діяльності гетьмани України, зокрема, Богдан Хмельницький, Іван Виговський, Іван Мазепа та ін. Так, Богдан Хмельницький дав певні уповноваження кобзареві Макушенкові закріплюючи їх своїм універсалом.

Суспільно-політична роля кобзарства особливо зросла з втратою Україною її незалежности. Про це добре знали поневолювачі, які завжди переслідували кобзарство. Незважаючи на репресії та масові нищення „власть імущими" та поневолювачами, кобзарство, завдяки всенародній підтримці, вижило та збереглося до наших днів.

В усі часи свого існування кобзарство проявляло велику організованість та самодисципліну. Народні співці-музиканти гуртувалися в цехових об'єднаннях-братствах, які відіграли визначну проґресивну ролю у розвитку кобзарського мистецтва. Щоб стати кобзарем, треба було пройти сувору цехову школу, досконало вивчити репертуар, добре оволодіти інструментом.

Велике значення надавалося збереженню давніх кобзарських традицій, які базувалися на своєрідній кобзарській філософії, в основі якої лежали християнська віра і висока моральність, любов до рідного краю та свого народу, вимогливість до репертуару і виконавської майстерности. Культивувалася пошана і дбайливе ставлення до інструменту. Кобза, бандура і ліра вважалися „священними інструментами", а кобзарів та лірників в народі називали „Божими людьми".

Основні кобзарсько-лірницькі традиції були викладені в так званих „Устинських книгах", своєрідних неписаних законах і вказівках, які передавалися усно від вчителя панотця до перевіреного, відданого кобзарству новобранця. Вони служили своєрідними збірниками рекомендацій з освоєння кобзарського мистецтва, і зводом правил поведінки, і устними підручниками вивчення таємної лебійської мови. „Устинські книги" кобзарства чекають своїх дослідників, їх величезне значення важко переоцінити.

Тоталітарний комуністичний режим колишнього СССР робив усе, щоб знищити будь-які прояви славних-кобзарських традицій. Незважаючи на це, окремі кобзарські звичаї, обряди та традиції збереглися до наших днів і далі культивуються в житті та творчості сучасних народних співців.

Кобзарське мистецтво, як явище самобутнє і творче, проявляло величезний вплив на формування суспільної думки та виховання молодого покоління українського народу, зокрема формування рідної еліти в усі історичні часи.

Тепер, в час відродження української держави, відроджується та вдосконалюється і сучасне кобзарське мистецтво. Створена і офіційно визнана Всеукраїнська спілка кобзарів, бандуристів і лірників. Кобзарство стає могутнім інтелектуальним потенціялом України. Використати його багатовіковий досвід та величезні духовні і творчі потенціяльні можливості для формування нового свідомого суспільства — завдання нашої доби.

Б. Жеплинський, вчитель кобзарства Львівської середньої школи ч. 75.

Не забуваймо...

(Закінчення зі стор. 2)

значення для нинішньої України, що увійшла в шостий рік незалежности, мають важливі політичні твердження Михайла Грушевського, висловлені в розділі „Демократичні гасла й українські домагання" в цій же книжці „Україна — Росія": „Гасло міжнародної політики, проголошене революційною демократією всупереч і у відміну імперіялістичних забаганок буржуазії, 'Мир без анексій і контрибуцій' в основі своїй містить принцип, що народність чи область не може бути силувана до переходу в залежність від іншого народу (анексія), ні до відступлення певних своїх матеріяльних засобів на потребу інших народів чи держав (контрибуція)... Платити пропорціонально більше до державного скарбу так, як Україна платить на імперські потреби Росії — значить давати не одноразову, а постійну, хронічну контрибуцію... Це наслідок перемоги державного централізму над свобідним самоозначенням країни. Так само тримання України в стані залежної від власти іншої країни — це насильна анексія".

Яскраво висвітлюють ці висловлення Михайла Грушевського недавню і нинішню політику російських імперіялістів. В їхньому зухвалому прагненні відірвати від України Крим з „ісконно руським" Севастополем.

Не забуваймо, яку контрибуцію Україна платила Росії протягом останніх десятків років большевицького правління. Заграбала багатства дашавських та шебелинських ґазових редовищ, а тепер душить Україну своїм ґазом, високими цінами і обмеженим обсягом достав його.

Незалежна Україна пройшла нелегкий шлях до свого п'ятиріччя незалежности. Майбутнє її полягає в дійсній незалежності від Росії. Переборюючи труднощі, навчаючись на помилках минулого, в наступне п'ятиліття Україна напевне стане на самостійні основи економічної і культурно-політичної незалежности. Шлях до її могутности і всебічного розквіту незворотний.

З Києва...

(Закінчення зі стор. 2)

приймаючи овації. Чи не родиться так патріотизм?.. Люди радіють перемогою свого краянина, горді за те, що виграв наш. На екрані нагороджують українця В. Олійника золотою медалею, підноситься синьо-жовтий прапор, а оркестра грає „Ще не вмерла Україна". О Боже! Яка радість! На підвищенні — українець і ввесь світ дивиться й знає, що Україна, помимо всіх економічних труднощів, все таки живе, вона здобула золоту медалю, а в наступних днях здобуде ще не одну.

Так і сталося, українські спортовці виграли ще 8 золотих медалів, 2 срібні та 12 бронзових, здобувши 23 медалі та 10 місце в XXVI Олімпійських Іграх, гідно заступивши інтереси своєї батьківщини — України.

Перед...

(Закінчення зі стор. 2)

сійного фонду. Статистика, базована на останніх трьох угодах, вказує, що якщо б пенсії були індексовані до вартости життя, вони були б менші, ніж на тепер. Тобто, пенсії росли багато швидше, ніж індекс цін на споживчі товари.

Вже три роки тому була серйозна розмова під час переговорів, щоб продовжити час угоди. Довший час стабілізує кошти і уможливлює робити рішення стосовно майбутнього продукту та інвестицій більш акуратно. Крайслер і Форд підняли справу тривалости угоди вже цього року. В 1950-их роках існували п'ятирічні угоди. Перша угода Дженерал Моторс в 1937 році була лише на один рік. В Канаді, з огляду на державні закони, які дозволяють страйки лише після закінчення угоди, юнія бажає зменшити строк угоди до одного року.

Робітники, які перебувають у системі участи в прибутках, не є зацікавлені в страйку, який впливає неґативно на прибутки. Ця система виплатила робітникам Дженерал Моторс за останні три роки пересічно 1,390 дол., Крайслера — 15,500 дол. і Форда — 7,050 дол.

В ЗСА президенти льокальних юній бажають взяти за свою ціль підписання угоди з Дженерал Моторс. В головному бюрі юнії є інше наставлення, там бажають спричинитися до перебрання Клінтона і хочуть оминути будь-яку конфронтацію перед листопадовими виборами.

Канадська автоюнія вибрала при кінці серпня компанію Крайслер, з якою випрацює першу угоду до 17-го вересня; Форд і Дженерал Моторс будуть „змушені" її прийняти пізніше. Провідник юнії сказав, що він не має наміру спричинити жодного зменшення обсягу виробництва в фірмі Крайслер, в якій працює 12,600 юнійних робітників. Більшість спостерігачів не думає, що прийде до страйку, бо взаємини між Крайслером і юнією є надзвичайно приязні.

ЧОТИРИ ДНІ ПІСЛЯ НИЩІВНОГО гураґану „Френ", мешканці стейту Північної Каролайни, а зокрема мешканці містечок розташованих на побережі Коси Страху ще й досі не можуть повертатися до своїх домівок. Головною причиною цього є існуюча небезпека від гураґаном понищених і зруйнованих будинків, електричних проводів і браку питної води. Хоч стейтові власті та Червоний хрест допомагають чим можуть, то проблема харчування бездомних від гураґану людей починає бути проблемою. Тим часом новий гураґан загрожує Пуерто Ріко, а ті, що передбачують погоду не можуть дати запевнення, що цей новий гураґан може знову загрожувати потерпілим місцевостям.

ГОЛОВНИЙ ПРОКУРОР ІЗРАЇЛЯ Мікаель Бен-Яір заявив, що Єгуд Ольмерт, посадник Єрусалиму та чільний член лікудської партії прм'єр-міністра Беньяміна Нетанягу, бути суджений за корупцію. Є. Ольмерт, близький співробітник прем'єр-міністра Б. Нетанягу, тепер проходить слідство пов'язане з оскарженням його у корупції, зокрема у придбанні нелеґальних фондів для партії Лікуд, у той час коли він займав становище партійного касира під час передвиборчої кампанії 1988 року та у фальсифікації фінансових зіставлень.

У ЛІТТЛ РОК, АРК., МИНУЛОЇ середи, 4-го вересня, оскаржена в афері Вайтвотер, Сузан МекДуґал відмовилася відповідати на питання окремої лави присяжних про свого колишнього партнера у цій афері Билла Клінтона. З уваги на це, суддя звинуватив її у зневазі суду та покарав ув'язненням. На відбуття тюремної кари вона зголосилася у понеділок, 9-го вересня. У зв'язку з цим, довкруги афери Вайтвотер, витворилися нові спекуляції щодо причетности супружжя Клінтонів у цій афері.

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої найдорожчої ДРУЖИНИ, СЕСТРИ і МАМИ

СВ. П.

НІНИ МУДРИК-МРИЦ

буде відправлена

ПОМИНАЛЬНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

30-го вересня 1996 р. о год. 7-ій веч.
в церкві св. о. Миколая в Торонто.

Про молитви та участь просить

родина покійної

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов від нас до свого Творця 30-го липня 1996 року на 77-му році життя наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДО

СВ. П.
проф. д-р
ТЕОДОР БОГДАН ЗАЛУЦЬКИЙ

Цією дорогою хочемо сердешно подякувати родині, приятелям і знайомим за вислови співчуття, за Служби Божі, молитви, за квіти та участь в похоронах дорогого нашого покійного.

В першу чергу дякуємо о. шамб. Левові Москові, парохові катедри св. Володимира в Стемфорді за похоронні відправи і зворушливу прощальну проповідь. Також дуже дякуємо о. Миронові Михайлюкові, парохові церкви Пресвятої Родини у Вашінґтоні за похоронні відправи і прощальні слова.

Рівнож сердешно дякуємо всім промовцям, які в прощальних словах підкреслювали шляхетні прикмети покійного, як примірного християнина, працьовитого, жертвенного на церковні, наукові і народні цілі та щирого українського патріота.

Щиро дякуємо усім, що прийшли віддати останню прислугу нашому найдорожчому покійному в Стемфорді, як також в мавзолею у Вашінґтоні на українському цвинтарі та попрощати дорогого Богдана на вічний спочинок

Нехай Всевишній нагородить вас всіх Своїми ласками і добрим здоров'ям, а покійному Богданові нехай Господь дасть вічну щасливість у Своїм Царстві, де нема болів, ні терпінь тільки життя вічне.

У глибокому смутку
дружина — МИРОСЛАВА зі синами і родиною.

У світлу пам'ять д-ра Теодора Богдана Залуцького пересилаю даток 1,000 дол. на Студії у Гарварді.

Ділимося сумною вісткою, що в четвер, 22-го серпня 1996 р. в Челтенгем, ПА упокоїлася у Бозі на 84-му році життя наша невіджалувана хресна МАМА і КУМА

бл. п.
ЄВГЕНІЯ (НУСЯ) КУРИЛОВИЧ-ЧАПЕЛЬСЬКА

Від молодечих років, які почалися у Львові, творили ми з Нусею і її родиною одну тісно пов'язану сім'ю, яка переживала спільно всі радісні й сумні хвилини нашого життя.

Вічна їй пам'ять!

В глибокому смутку:
хрищеник — ДМИТРО ДУРБАК з родиною
куми — МАРІЯ і ТАРАС ДУРБАКИ

Опечаленій рідні покійної висловлюємо наше найглибше співчуття.

Ділимося сумною вісткою з членами УВАН та з широким колом громадянства про несподіваний відхід 7-го вересня 1996 р. з життєвого шляху

СВ. П.
д-ра
МИХАЙЛА БОРЕЦЬКОГО

дійсного члена Української Вільної Академії Наук у ЗСА, довголітнього її віце-президента, а в роках 1990 — 1992 виконуючого обов'язки президента, автора понад 20-ох наукових праць в українській та анлійській мовах, професора американських університетів, науковця-економіста — практика та теоретика з питань торгівлі та економіки СССР та України, дорадника у федеральному уряді у Вашінгтоні ДК, нагородженого цим урядом в 1971 р. золотою медалею.

Нехай легкою буде йому американська земля. Осиротілій родині складаємо найщиріші вислови співчуття.

УПРАВА та СПІВРОБІТНИКИ УВАН

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, 12-го вересня 1995 року у Філядельфії, по тяжких терпіннях відійшла на вічний спочинок моя дорога МАМА, СЕСТРА, БРАТОВА і ТЕТА

СЛ. П.
ДАРІЯ ПЕНЦАК
з дому РАТИЧ

Цією дорогою складаю щиру подяку всім, що продовж довгої і тяжкої недуги моєї найдорожчої мами, відвідували її в старечому домі.

Я безмежно вдячний Всечеснішому отцеві докторові митратові Іванові Біляничеві, парохові церкви Христа Царя, за часте відвідування її в старечому домі, уділювання Найсвятіших Тайн, та теплі слова потіхи. Щиро дякую йому за похоронні відправи в заведенні Насевича, як також в церкві за відправу св. Літургії, та проповідь зі словами потіхи та розради. Дякую дякові Петрові Длябозі за зворушливе відспівання Парастасу і св. Літургії.

Дякую вуйкові Іринеєві з Канади, що приїхав на похорон, вуйкові Славкові, теті Дарії та Ізидорові за опіку, та часте відвідування моєї мами. Дякую теті Ґені Ратич і теті Любі Лапичак-Лесько за їх часте відвідування. Дякую вуйкові Юркові, теті Наді і Ані Цигельським за часте відвідування. Дякую Романові і Ірені Прончакам за співчуття і поради.

Дякую за квіти від родини: Єфрем Дарія Іриней і Ґізеля Ратичі, брати Єфрем і Іриней, Ізидор-похрестник, Дебра Лі, родина Прончак, Марта і Роман Ярош та Ґрін Еґерс-старечий дім.

Служби Божі: Єфрем і Дарія Ратич, Ізидор Ратич, Любомир і Анна Ратич, Іван і Ольга Ребенскі, Ірена Кравців і Ірена Ярош.

На Будову церкви Христового Воскресіння у Львові: зложили:

	100 дол.	Олег і Марія Кальби;
по	50 дол.	Юрій і Надя Цигельські, д-р Ігор і Варка Цигельські, Стефа Цигельська;
	25 дол.	Джім і Дануся Ґреґен;
по	20 дол.э	Орест Кальба. Ігор і Христина Кальби і Роман Цигельський;
по	10 дол.	Олег і Реня Цюки, Ран і Аня Геґен, Дануся Цигельська і Ляля Цигельська і Хріс Деянджело;

На сироти:

по	100 дол.	Єфрем і Дарія Ратич, Олег і Іванка Ратич;
	50 дол.	Ростик і Галина Ратич;
	45 дол.	Ізидор Радич;
по	25 дол.	Олесь і Фріда Ратич, Володимир і Анна Мелько;
	20 дол.	Іриней і Ґізела Ратич;
	10 дол.	Любомир і Анна Ратич.

Дякую похоронному заведенню М. Насевича за поради і взірцеве переведення похорону. Тіло спочило на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі у Філядельфії, Па.

Дякую всім, що зложили співчуття усно, телефонічно і письменно. Коли когось пропустив, прошу вибачити.

Нехай Всевишній Господь нагородить усіх вас щедрими ласками за ваші добрі серця.

син — ЮРІЙ

В першу болючу річницю відходу у вічний спочинок моєї найдорожчої мами сл. п. Дарії Пенцак з дому Ратич будуть відправлені Заупокійні Служби Божі 12-го вересня 1996 р.
в церкві Христа Царя у Філядельфії, Па.;
Благовіщення, Філядельфія, Па.;
св. Михаїла, Балтимор, Мд. і
св. Василія Вел. Ляшін, Канада.

Рідних, приятелів і знайомих просимо в цей день згадати покійну у своїх молитвах.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

13 серпня 1996 року

Українська Спортова Централя Америки і Канади

Голові Управи Миронові Стебельському
Фінансовому секретареві Олесеві Напорі
Секретареві Романові Пиндусові
Пресовому референтові Омелянові Твардовському

Вельмишановні друзі!

Вперше виступаючи на літніх Олімпійських Іграх, в Атланті збірна команда України здобула 9 золотих, 2 срібні і 12 бронзових медалів, посівши 9 місце серед 197 країн, що брали участь в Олімпіяді. Виступ наших олімпійців одержав високу оцінку Президента України Леоніда Кучми, Верховної Ради і Уряду, широкого загалу. Звідусіль надходять поздоровлення на нашу адресу. Своїм виступом українські спортсмени в значній мірі сприяли зміцненню авторитету нашої молодої держави на міжнародній арені.

НОК України вдячний Проводові УСЦАК, усім його членам за підтримку і фінансову допомогу, що в значній мірі сприяло нашому спільному успіхові і є добрим подарунком до 5-ої річниці незалежности України. За все це Вам усім щира подяка і шана. Сподіваємось на дальшу співпрацю.

З наступаючим святом — 5 роковинами незалежности України!

З найкращими побажаннями,

В. Борзов,
президент НОК України

Уточнення списка жертводавців на Олімпійський Фонд при УСЦАК

У поданому списку жертводавців на Олімпійський Фонд при УСЦАК у „Спортових Вістях" „Свободи" в ч. 140 помилково були пропущені жертводавці з листи міста Сиракюз: по **25.00** дол. — д-р Володимир Прокопів, Володимир Ревюк, Андрій Рочий; **5.00** дол. — Ілько Мигдаль.

Шаховий турнір УСЦАК відбудеться на „Верховині"

Чемпіонат УСЦАК з шахів за 1996 рік, що відзначатиме ювілей — 30-ліття цих турнірів, запланований на 5–6-го жовтня.

Організатор і спонсор: УСВТ „Чорноморська Січ", Нюарк.

Господар: Управа оселі „Верховина" в Глен Спей, Н. Й. За нічлігами з харчуванням просимо дзвонити на тел. (914)856-1323.

Система гри: 5 або 6 рунд за швайцарською системою, де кожний грає в кожній рунді — ніхто не відпадає. Часова контроля: по одній годині для кожного — партія триватиме не довше, як дві години.

Початок: год. 12 в полудне в суботу, 5-го жовтня.

Вписове: 25 дол.

Нагороди: перша — 200 дол. Перший юніор нижче 18 років — 100 дол. Перший з рейтингом нижче 2000 — 100 дол. Передбачається 2 і 3 нагороди, залежно від кількости учасників. Чемпіон одержить перехідну чашу „Ч. Січі", присвячену пам'яті інж. Льва Блонаровича.

Учасників просимо привезти шахи та шахові годинники.

Ланка шахів УСЦАК (от)

УСВТ „Ч. Січ" — „Джерзі Прайд" СК — 1:0

Продовжуються ігри літнього футбольного турніру, що його спонзорує компанія „Бадвайзер". У черговій рунді, що пройшла в п'ятницю увечорі, 16-го серпня ц. р., „Ч. Січ" мала визначені змагання з клюбом „Джерзі Прайд", з яким наші футболісти виграли вислідом 1:0. Єдиного переможного голя в цій зустрічі здобув Мигало. Здобувши три перемоги за порядком, „Ч. Січ", маючи на своєму конті 9:00 точок і 5:0 відношення голів, здобула перше місце в підгрупі „А".

У п'ятницю увечорі, 23-го серпня ц. р., на площі Фарчерс Грове в Юніон, Н. Дж., відбулися подвійні змагання за чемпіонат і трофеї за перші три місця та найбільші фінансові нагороди.

„Ч. Січ" зустріла першуна групи „Б" турецький клюб „Бозкурт" в год. 8:45 за 1-ше місце турніру. В передзмагу в год. 7:30 за бронзові нагороди зустрілися італійський клюб „Академіко" з Керні Скатс.

Висліди змагань футбольних клюбів за чемпіонат Вищої Ліґи України

Кривбас — ЦСКА, Бористен — 2:1

Київ, „Динамо" — „Металюрг", Зап. — 1:2

„Торпедо", Зап. — „Зірка", Нібас — 3:1

„Ворскла", Полтава — „Кремінь", Кременчук — 2:0

„Шахтар", Донецьке — „Карпати", Львів — 0:0

„Нива", Тернопіль — „Таврія", Симферопіль — 1:0

„Дніпро", Дніпропетровське — „Нива", Вінниця — 4:0

„Щит миру 96"

„Щит миру 96" відбувся на львівському полігоні 1–10-го червня цього року. У спільних вправах взяло участь 120 американських вояків, членів 1-ої дивізії піхоти, що стаціонує в місті Вірцбург, Німеччина. Спільні військові навчання були зорганізовані з українською 24-ою дивізією Прикарпатської військової округи. Цим разом брали участь військові частини інших країн: Польщі, Молдови, Румунії, Словаччини, Чехії, Болгарії, Росії. Білорусь відпала під час підготови, а Мадярщина за день до відкриття вирішила не приїжджати.

Американські вояки прилетіли літаками С–130 до Львова. Усі військові авта перевезено поїздами і це тривало три дні.

Головним завданням „Щиту миру 96" було вишколити воя́цтво, щоб воно могло впливати та діяти миротворчо в гарячих точках у східній Европі.

Під час вправ виявилося тертя між росіянами й іншими присутніми військами. Російським воякам було сказано не спілкуватися з американцями. Знову ж всі інші народи, учасники вправ, не бажали співпрацювати з російськими військовими частинами.

Навчання відбувалися в двох частинах. У першій вишколювалися, як втримувати мир у місцях непорозумінь, а в другій були польові вправи та рятування людей в небезпеці. До першої частини входили такі навчання: контроля обсерваційних пунктів, ескорт біженців, мінування потрібних місць, перша допомога населенню, комунікація, перехід рік, швидка допомога бойових груп, вправи різного роду зброї.

Вишкіл відбувався в мішаних групах, щоб вояки різних країн могли спільно себе пізнати та підтримувати мир між народами.

Першою мовою навчань була англійська, далі йшла російська та українська.

Генерал-майор Мигз, командир першої дивізії піхоти, приглядався до всіх вправ. Його перекладачем був Юрій Саєвич з Вашінгтону. Д-р Віллім Перрі — секретар Департаменту оборони Америки був на відкритті вправ, а генерал Шалікашвілі брав участь під час закінчення миротворчих вправ. Ген.-майор Кондратенко командував українськими Збройними Силами.

„Щит миру 96" мав українських та російських перекладачів. Українськими перекладачами були: капітан Лі Гайбел, член активної служби з Південної Дакоти. Українську мову вивчив у військовому інституті. Нині він служить у Києві. Майор Роман Голяш, член резерви в Чікаґо, перекладав у медичній частині біля дивізійного лікаря підполк. Джиммі Гейлінга.

Вояк-спеціяліст Адріян Грещишин, член національної ґвардії, був перекладачем у батальйоні. Перший лейтенант Ігор Кобрин, член національної ґвардії в Ню Йорку, був перекладачем у штабі. Вояк-спеціяліст Яро Роговський, член активної служби із Чикаґо, який нині служить в Авґсбурґу, Німеччина, був головним перекладачем на контрольному пункті.

Із цивільних перекладачів треба відзначити ген.-майора Миколу Кравціва (нині на пенсії), колишнього командира 3-ої дивізії піхоти, що стаціонувала у Вірцбургу, Німеччина, в 1987–89 роках. Він перекладав при головному штабі. Юрій Саєвич перекладав для генерал-майора Мигза. Юрій Чернін з Чикаго — для полк. Д. Тайстеда, командира 3-ої бригади 1-ої піхотної дивізії і шефа операційного центру.

Капітан Лі Гайбел не тільки вивчив українську мову, але одержав ступінь магістра східньоевропейських відносин в університеті в Кензас. Його магістерська праця була на тему „Капеляни в українському війську". В Яворові він познайомився з о. Зеленюком, який старається ввести капелянство в українській армії.

Підполк. Дж. Гейлінг зазначив, що мав дуже добру співпрацю з українськими лікарями у Львові. Під час десанту з гелікоптерів один американський вояк пошкодив око. Його зразу відвезли гелікоптером до львівського військового шпиталя, де очний лікар полк. Богдан Будиловський зробив складну операцію, яка врятувала око.

Мова в українській армії є важливим чинником. Всі написи на полігоні — українською мовою. Вона помалу бере верх над російською.

Минулого року було лише двох перекладачів з рядів української армії. Цього року їх було коло 20, які вивчили англійську мову у військових школах. Українські вояки здають собі справу, що без рідної мови втратять волю. Росіяни пропагують співдружність, збереження імперії, а українці наголошують волю, окремішність, демократію та економічні реформи.

Українські Збройні Сили дали три концерти для різнонаціональних частин. Минулого року американці гостили українців на окремому пікніку. Цього року українці гостили всіх присутніх вояків.

Лікар Василь сказав: „Київ є серцем України, а Львів — душею України!"

Як видно на прикладах, в американській армії потрібно добрих перекладачів, що вільно володіють українською мовою. Над цим питанням повинна застановитися українська громада. З тією метою американські вояки, що знають українську мову, скликають окрему конференцію, яка відбудеться 28-го вересня в Чікаґо, в Культурному Осередку. За інформаціями можна звертатися на число телефону: (847)885-8565.

Роман Голяш

Зліва: перекладач Ю. Саєвич, ген.-майор Мигз, майор Голяш, полк. Малюх.

Вхід на полігон Прикарпатської військової округи.

У Дейтона Біч святкували роковини незалежности

В Українському Культурному Центрі в Дейтона Біч, Фла., громада відзначила п'яту річницю незалежности України.

Голова Українсько-Американського Об'єднання Володимир Коваль відкрив свято і передав слово Романові Копійчукові, котрий відчитав Акт незалежности України, Стелла Чепак відчитала з американської преси про святкування п'ятої річниці незалежности в столиці Україні Києві, Володимир Коваль відчитав реферат, Олександра Басняк відчитала О. Гаєцької „Дитино дитино", Онуфрій Мізюк виделямував вірш Павла Тичини „Україно моя", а також відчитав вірш Ганни Черінь „П'ятий незалежний рік України", Ліда Волошин відчитала вірш Дмитра Павличка „К-Л-Я-Т-В-А". Віра Ганущак відчитала вірш Галини Сухомлин-Маняко „Свобода".

Всі разом відспівали „Не пора", ряд інших патріотичних пісень. На кінець відспівали „Ще не вмерла Україна".

Свято закінчено обідом, з котрого дохід призначено на сплату довгу Культурного Центру в Дейтона Біч.

Онуфрій Мізюк

Подяка

Дорогі наші краяни в діяспорі!

Парафіяни с. Гарбузів на Зборівщині складають сердечну подяку всім землякам, за виявлену увагу і пам'ять, які виражаєте в своїх грошових пожертвуваннях для наших парафіяльних потреб. Приносимо свої щирі молитви за ваше здоров'я і щасливе довголіття, а також за те, що віру свою виявляєте не тільки словами, а й засвідчуєте добрими ділами. Це для нас є надією, що й надалі не будете забувати про своє рідне село. Нехай милосердний Господь щедро винагороджує своїх жертводавців і зсилає своє щедре Благословення.

о. Олег Дідух і парафіяни с. Гарбузів
с. Гарбузів
р-н Зборівський
обл. Тернопільська
Україна

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЮЛІЯ ПАНЬКІВ член УНС Відд. 102-го Т-ва ім. свв. Петра і Павла в Клівленді, Огайо померла 17-го квітня 1996 року на 83-му році життя. Нар. 13-го грудня 1913 року в Дрогобичі, Україна. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку сина Андрія. Похорон відбувся 25-го травня 1996 року на цвинтарі Покрова в Пармі, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Микола Бобечко, секр.

СТЕНЛІ КАРПЮ член УНС Відділу 130--го Т-ва св. Володимира в Ню Йорку, Н.Й. помер 17-го червня 1996 року на 82-му році життя. Нар. 20-го вересня 1913 року на Статен Айленд, Н.Й. Членом УНС став 1952 року. Залишив у смутку брата Стефана. Похорон відбувся 19-го червня 1996 року на цвинтарі Св. Марії на Статен Айленд, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Юрій Юрків, секр.

ІВАН МОРДА член УНС Відд. 183-го Т-ва ім. Івана Мазепи в Дітройті, Миш. помер 20-го квітня 1996 року на 70-му році життя. Нар. 1925 року в Україні. Членом УНС став 1967 року. Залишив у смутку дружину Ґерду, синів Романа і Данієла і дочку Любу з родинами, 9 внуків і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 23-го квітня 1996 року в Woodmere Crematory in Detroit, MI.

Вічна Йому Пам'ять!

Петро Залуга, секр.

МАБЕЛ М. ГАРАКЕ член УНС Відд. 382-го Т-ва Святої Тройці у Френквилл, Па. померла в червні 1996 року на 74-му році життя. Нар. 21-го травня 1922 року у Франкел, Па. Членом УНС стала 1982 року. Залишила у смутку сина Михайла і дочку Мері Лов Акер. Похорон відбувся 21-го червня 1996 року на цвинтарі св. Стефана в Шенандоа, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Юлія Кресіна, секр.

ПЕТРО ДЖЕЙМС РУДИЙ член УНС Відд. 217-го в Рочестері, Н.Й. помер 16-го травня 1995 року на 80-му році життя. Нар. 16-го липня 1914 року в Чикаго, Ілл. Членом УНС став 1933 року. Залишив у смутку дружину Аліс Вінтер-Рудий і дочку Патрисю. Похорон відбувся 19-го травня 1995 року на цвинтарі Вайт Гевен Меморіял Парк в Рочестері, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Оксана Макар, секр.

МАРІЯ КАВКА член УНС Відд. 174-го Т-ва „Ватра" в Дітройті, Миш. померла 25-го травня 1996 року на 83-му році життя. Нар. 1913 року в Синовідську Вижнім, Україна. Членом УНС стала 1960 року. Залишила у смутку мужа Миколу, дочку Оксану Заревич, сестру Ангелину Кордубу, брата Осипа Барткова, п'ять внуків і одну правнучку. Похорон відбувся 29-го травня 1996 року на цвинтарі Вудловн, в Дітройті, Миш.

Вічна Їй Пам'ять!

Атанас Слюсарчук, секр.

ГРОМАДСЬКІ ІМПРЕЗИ

Редакційні вістки про громадські імпрези будуть поміщені у „Свободі" **тільки після появи платних оголошень у щоденнику або „Українському Тижневику"**

РЕДАКЦІЯ „СВОБОДИ"

• ПРАЦЯ •

❊ ПОСЛУГИ ❊

❊ REAL ESTATE ❊

❊ FUNERAL DIRECTORS ❊